

- 25 τίς δὲ ἠτοίμασεν ὑετῶ λάβρω ρύσιν,
ὄδον δὲ κυδοιμῶν
- 26 * τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν, οὐ οὐκ ἀνήρ,
* ἔρημον, οὐ οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ,
- 27 * τοῦ χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον
* καὶ τοῦ ἐκβλαστήσαι ἔξοδον χλόης; †
- 28 τίς ἐστὶν ὑετοῦ πατήρ;
τίς δὲ ἐστὶν ὁ τετοκῶς βώλους δρόσου;
- 29 ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος;
πάχνην δὲ ἐν οὐρανῶ τίς τέτοκεν,
- 30 ἢ καταβαίνει ὡσπερ ὕδωρ ρέον;
πρόσωπον δὲ ἀβύσσου τίς ἔπηξεν;
- 31 συνήκας δὲ δεσμὸν Πλειάδος
καὶ φραγμὸν Ὠρίωνος ἠνοιξας;
- 32 * ἢ διανοίξεις μαζουρωθ ἐν καιρῶ αὐτοῦ
* καὶ Ἐσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά; †
- 33 ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ
ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα;
- 34 καλέσεις δὲ νέφος φωνῆ,
καὶ τρόμω ὕδατος λάβρω ὑπακούσεταιί σου;
- 35 ἀποστελεῖς δὲ κεραυνούς καὶ πορεύσονται;
ἐροῦσιν δὲ σοι Τί ἐστίν;
- 36 τίς δὲ ἔδωκεν γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν
ἢ ποικιλτικὴν ἐπιστήμην;
- 37 τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφία,
οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἐκλινεν;
- 38 κέχυται δὲ ὡσπερ γῆ κονία,
κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὡσπερ λίθω κύβον.
- 39 θηρεύσεις δὲ λέουσιν βοράν,
ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις;
- 40 δεδοίκασιν γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν,
κάθηνται δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες.
- 41 τίς δὲ ἠτοίμασεν κόρακι βοράν;
νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ πρὸς κύριον κεκράγασιν
πλανώμενοι τὰ σίτα ζητοῦντες.

26¹ γην] pr. την S, γης A⁺ || 28² βωλους] pr. συνοχας και AV⁺ || 29¹ ο > SA || 30¹ ωσπερ] ως AV⁺ | 30² αβυσσου Complut. Gra.] ασεβους mss. | επηξεν Gra.] επτηξεν B, ετηξεν SA || 31¹ uerbo συνηκας ad praec. tracto praebent AV⁺ δεσμον δε πλε(ε)ιαδος εγνωσ | 31² και] η AV⁺ || 32² αξεις] pr. και AV⁺ || 34² δρομω AV⁺ | υδ. λαβρω B⁺] tr. S⁺, υδ. λαβρου rel. | επακουσ. S⁺ || 36¹ δε > AV⁺ | γυναικι AV⁺ | 36² η] και AV⁺ | επιστημην] pr. σοφιας AV⁺ || 38¹ δε] γαρ AV⁺ | γης AV⁺ | κονια] χωνεία Gra. | 38² κεκολληκεν A⁺ | λιθω κυβον] κυβον λιθοις AV⁺ || 41² γαρ] δε A | αυτου / προς κυριον] tr. A⁺